

Пише: Миљан Дамјановић
петак, 16 јануар 2015 13:52

Етичке дилеме су свуда око нас и као саставни део свакодневног живота представљају константан изазов нашем осећају за етику. Некадашњи неписани обичаји претходе савременим правно уобличеним нормама, пошто је друштво старије од државе. Осим законима, кршење норми санкционише се формализованим системом правила која се најчешће називају кодекс, и важе унутар одређене социјалне групе или професионалне заједнице и с те стране познат је и новинарски кодекс.

Када се говори о правима и одговорностима новинара, отвара се тема која је веома стара, могло би се рећи да задире у сам почетак цивилизације. Како је говорио још Тацит, ретка су била та срећна времена када се могло слободно мислити, а још ређа она у којима се слободно могло рећи то што се мисли. Дакле, ради се о питању да ли људи могу, и под којим условима, да слободно изражавају своје мишљење, идеје и ставове.

Дуговечност сукоба жеље да се говори јавно и страха од последица тог чина или терета одговорности проистиче из чињенице да је право на слободу изражавања мисли и осећања природно људско право. Оно припада корпусу људских права и основних слобода које су исконске и фундаменталне, као што су то право на живот, на слободу, на својину, на интегритет личности итд. И здраворазумски посматрано, оваква права увек су се сматрала непоречивим. У савременим, компликованим друштвима познавање стварности у највећој мери зависи од њене представе коју ће грађани створити на основу материјала које им нуде новинари и медији.

Пише: Миљан Дамјановић
петак, 16 јануар 2015 13:52

Пише: Миљан Дамјановић
петак, 16 јануар 2015 13:52

Пише: Миљан Дамјановић
петак, 16 јануар 2015 13:52

Етика у српском новинарству и случај Шешел (с освртом на Готовину)

Пише: Миљан Дамјановић
петак, 16 јануар 2015 13:52

